

MARNOTRATNOŚĆ (1) *sb f*

A sg marnotratność.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Lekkomyślne trwonienie swych majątności, rozrzutność:

W połączeniu szeregowym: Tákże y gniew/ tákże y márnotrátność/ tákże y nikczemne próżnowanie á márne cżáfu tráczenie/ pilnie fie ftáray iákobyś to s liebie [...] wygnác y vleczyć mógł. RejZwierc 20v.

Synonimy cf MARNOTRACTWO.

Cf MARNOTRACTWO, [MARNOTRATA]

ZCh